

תיק משמעת 16/24
אוניברסיטת חיפה
נגד

הסניגור טען לזיכוי התלמידה, מטענות רבות. תוך כדי הדיון ביקשתי מהסניגור להתמקד בשתי טענות: טענת שיהיו וטענת פעולה בחוסר סמכות של המרצה, כאשר שתי הטענות מקימות את טענת הגנה מן הצדק.

טענת השיהוי עוסקת בהשתלשלות הזמנים של האירוע. כאן אני מביא את הממצאים שהביא הסניגור; המרצה לא העלתה טענה כלשהי בנושא, לא בעל פה דרך התובעת ולא בכתב. אציין גם כי המרצה לא נכחה בדיון.

1. בתאריך 25.03.2024 הסטודנטית הגישה את העבודה דרך מערכת ה-MOODLE.
2. בתאריך 08.04.2024 המרצה ד"ר _____ יצרה קשר דרך המייל עם הסטודנטית לשם קביעת פגישה במטרה לנהל דיון סביב העבודה.
3. בתאריך 10.04.2024 התקיימה פגישת הזום בין המרצה לסטודנטית שבסופה, הודיעה המרצה לסטודנטית כי לא תוכל לגשת למבחן ובהתאם לכך, רואן לא ניגשה לאף אחד מהמועדים.
4. הבחינות בקורס התקיימו בתאריכים כדלקמן: מועד א' ביום 26.03.2024, מועד ב' ביום 12.04.2024 ומועד ג' ביום 23.05.2024.
5. המרצה הגישה תלונה לרשויות המשמעת בתאריך ה-02.06.2024.
6. וועדת המשמעת התקיימה בתאריך ה- 30.06.2024.
7. לאור הנאמר, ניכר כי המרצה הושיטה עונש בדמות ביטול העבודה והקורס בכך שמנעה מהסטודנטית מלגשת לבחינה. יש לציין כי העונש הוטל לא בסמכות, והדרך התקינה להטילו היא באמצעות וועדת המשמעת לאחר שמיעת טענות הסטודנטית.
8. נראה כי המרצה אינה מעוניינת בהתמודדות עם טענות הסטודנטית מאחר ולא הגיעה לוועדה שהתקיימה בתאריך ה-30.06.2024.
9. עיתוי הגשת התלונה, בתאריך ה-02.06.2024, קרי לאחר חלוף יותר משבוע מהתאריך שבו התקיימה הבחינה במועד ג' (חריג) קרי ה-23.05.2024, מקבל משנה תוקף ומעיד על נחרצות המרצה להעניש את הסטודנטית בכך שתצטרך האחרונה לחזור על הקורס בשנת הלימודים הבאה, ללא כל קשר בפסיקת וממצאי וועדת המשמעת.
10. יש לציין כי אילו המרצה הגישה את תביעתה בסמוך לעליית החשד להעתקה, היה ניתן לדון בעניינה של הסטודנטית רואן בוועדת המשמעת שהתקיימה בתאריך ה-30.04.2024 והיה ניתן למנוע ממנה את העוול ולאפשר לה לגשת לבחינה במועד החריג קרי 23.05.2024 אילו זוכתה באותה וועדה.

תקנון משמעת תלמידים של אוניברסיטת חיפה מתייחס למועדים בסעיף 18, ולפיו "המועד שייקבע לתחילת הדיון בתלונה יהיה לא מאוחר מאשר שלושים (30) ימי עבודה מיום שנתקבלה התלונה על-ידי התובעת, ובמקרה של חופשות מלימודים – מאה (100) ימים (במקום 30 יום), ולא מוקדם משבועיים (14 ימים) מהיום בו נמסרה ההזמנה לפי סעיף 6 לעיל לנתבע".

תקנון משמעת תלמידים לא קובע מועדים להגשת התלונה על-ידי המרצה. אולם ברור הוא שהגשת תלונה לרשויות המשמעת קרוב לחודשיים מעת חשיפת החשד לביצוע עבירת משמעת הוא זמן רב, במיוחד כאשר

רשויות המשמעת | Disciplinary Authorities | اللجنة التأديبية

מדובר בתקופה שבה לפחות שני מועדי הבחינות הרגילים נופלים בה. מכאן, מדובר בשיהוי רב מאוד בהגשת התלונה.

הטענה השנייה מתייחסת לסמכותה של המרצה. בענייננו התלמידה טוענת כי המרצה הודיעה לה במפגש כי היא (הרצה) אוסרת על התלמידה לגשת למבחנים. אמירה זו של המרצה בלתי מתקבלת, שכן כל עוד בית הדין המשמעתי של האוניברסיטה לא אסר על התלמיד לגשת לבחינה אין סמכות למרצה, לחוג או לפקולטה למנוע מהתלמיד לגשת לבחינה. מכאן, האמירה של המרצה לסטודנטית כי אין היא יכולה לגשת למבחני הקורס נעשתה בחוסר סמכות.

אמנם לפי סעיף 2 (ג) לנוהל הפסקת לימודים ביוזמת האוניברסיטה קובע כי "חוג רשאי לקבוע תנאי מעבר משלו כמו גם תנאים ייחודיים להפסקת לימודים בהתאם לתקנון הלימודים של החוג". אולם, מדובר כאן בכללים כלליים של החוג או הפקולטה בדבר המעבר לשנה הבאה, אך לא לסמכות למניעת הגשת בחינה. בית הדין המשמעתי הוא המוסמך היחיד לבטל בחינה וכדומה.

כללו של דבר: פועלה של המרצה מקיים את טענת השיהוי וכן טענת פעולה בחוסר סמכות, ומכאן יש לזכות את התלמידה. יש לזקוף לזכותה של התלמידה גם כן את העובדה שהיא חייבת להירשם לאותו קורס פעם נוספת. בנסיבות אלה הנני מורה על זיכוי התלמידה.

תאריך מתן ההחלטה 15.07.2024
הפוסק: פרופ' חאלד גנאים

הפוסק
פרופ' חאלד גנאים